

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

tierne jo gjort nogle Indvendinger derimod, selv om de 3 Ordførere, jeg allerede har nævnt, dog udtalte Villighed til Forhandling om Forslaget.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen skitserede et Forslag, som Venstre vilde fremsætte i det Udvalg, der formentlig kommer til at arbejde med den foreliggende Sag; man kan derfor ikke nu komme ind paa en Omtale af det, men jeg forstod jo, at det var paa Linie med Regeringsforslaget, altsaa, at Staten skal ofre noget til billige Laan til Landmænd, som har for høj Gæld, og jeg skal udtale, at jeg for min Del er villig til at forhandle om Forslaget efter disse Principper, selv om det ikke nøjagtigt er affattet saadan, som jeg nu har affattet mit Forslag.

Det ærede Medlem gjorde ogsaa Indvendinger mod Bestemmelsen i det foreliggende Lovforslag om Afstaaelse af Jord, hvor der er Tale om Saneringslaan til større Ejendomme, idet han mente, at man ikke skulde fastsætte en bestemt Grænse, og at man skulde lade Akkordudvalgene afgøre, om det var ret og rimeligt, og udelukke Jordlovsudvalget fra at være medbestemmende. Jeg er noget betænkelig ved at gaa bort fra Jordlovsudvalget, fordi det altid er vanskeligt for et lokalt Udvalg at se uholdt paa saadanne Spørgsmaal og navnlig ogsaa at have den fornødne Modstandskraft mod den Modstand, som sikkert vil komme, naar der er Tale om Afstaaelse af Jord, men jeg erklærer mig villig til at forhandle med det ærede Medlem om Ændringer paa det Punkt.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller stillede det Spørgsmaal til mig, hvad der skulde ske, hvis de 100 Mill. Kr., der foreslaas til Saneringslaan, ikke var tilstrækkelig til Indfrielse af de Beløb, der her er Tale om. Jeg skal henvise det ærede Medlem til Bemærkningerne; der staar udtrykkeligt, at det Beløb, der her er Tale om, er paa 300 Mill. Kr., og det kan altsaa ikke dækkes af de 100 Mill. Kr. Men hvis man i Stedet for ønsker Tilskud, henvises der til Tilskud efter Afsnit I, og det er for øvrigt min Opfattelse, at der bliver mange Landmænd, som foretrækker Tilskud for de 2 Aar fremfor Saneringslaanet.

Det ærede Medlem fremhævede dernæst, at man efter hans Mening ubetinget maa gaa over til Gennemførelse af en permanent Kornlov som værende et virksomt Middel til at forbedre Forholdene for Landbruget, idet det var absolut nødvendigt, at man skred til en Omlægning

af Produktionen i Landbruget. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at hvis han tror, at det er nogen særlig stor økonomisk Fordel for Landmændene, og at det vil give betydeligt mere Arbejde og Produktion at gaa til en Omlægning fra Roer og Græs over til Korn, tager han fejl, det giver sikkert mindre Produktion og mindre Arbejde. (*Christmas Møller*: Omvendt, Hr. Minister). Saa jeg kan ikke se, at en Kornlov, der giver betydeligt højere Priser, fremmer en Omlægning fra Korn til Roer og Foderstoffer. Hvis vi gaar over til en saadan Omlægning, erkender jeg, det betyder mere Arbejde og Produktion. Hvis vi inddrager nogle af de Arealer, som nu dyrkes med Korn, til Dyrkning af Sukkerroer og Kartofler og mere æggehviderige Planter, betyder det mere Produktion og Arbejde, men det sker ikke ved at gøre Kornet dyrere, tværtimod, det kan ske ved, at man gør de indkøbte Foderstoffer dyrere. Og dér vil jeg gerne spørge det ærede Medlem: Tror det ærede Medlem, at de Eksportpriser, vi opnaar i Øjeblikket, kan taale denne Fordyrelse? Jeg er ikke sikker paa det. Det er muligt, vi bliver nødt til en saadan Omlægning efterhaanden, det skal jeg slet ikke afvise, jeg forudsér en saadan Mulighed, men jeg tror ikke, Tiden er inde til det i Øjeblikket. Der er Mulighed for, det kan komme siden, hvis Afsetningen af vore Fedevarer begrænses og det bliver vanskeligere at skaffe Raastofferne udefra, men saadan som det ligger i Øjeblikket, tror jeg ikke, Produktionen kan taale det, og den anden Omlægning, som vil fremmes ved en særlig Forhøjelse af Kornet, er ubetinget ikke til Held for nogen betydelig Del af Befolkningen.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sluttede sine Bemærkninger med at udtale, at han var villig til Forhandling om Saneringslaan paa Betingelse af, at Landmændene beholdt deres Frihed. Jeg forstaar ikke, hvad det ærede Medlem mener med den Udtalelse, og jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, hvilken Bestemmelse i Afsnit II det er, der begrænser Landmændenes Frihed, og som efter hans Mening maa fjernes. Jeg har undersøgt det endnu en Gang, for jeg blev noget forbyttet over denne Udtalelse; det eneste, jeg kan tænke mig, er Forbudet mod fri Pantsætningsret; men jeg kan ikke tænke mig, at det ærede Medlem mener, at Staten skal yde Støtte gennem billige Statslaan og saa give fri Pantsætningsret, saaledes at Landmændene Dagen efter kan gaa hen og optage nye Laan — saa har man ikke opnaaet ret